

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 22. maj 2020

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
C-581/18	TÜV Rheinland LGA Products <u>Emne:</u> Direkte virkning eller ej af forbuddet mod forskelsbehandling i TEUF art. 18, stk. 1, i forholdet mellem private parter. <u>Spørgsmål:</u> 1) Er forbuddet mod forskelsbehandling i artikel 18, stk. 1, TEUF kun rettet mod EU's medlemsstater og EU-institutionerne, eller også mod private parter (direkte virkning af artikel 18, stk. 1, TEUF over for tredjemand)? [...]	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Til orientering: Miljø- og Fødevareministeriet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen Erhvervsstyrelsen Finanstilsynet	Dom	11.06.20

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Proces skridt	Dato
C-727/17	ECO-WIND Construction Sagen vedrører: 1. Skal artikel 1, stk. 1, litra f), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (EUT 2015, L 241, s. 1) fortolkes således, at en lovbestemmelse, som begrænser tildelingen af et opstillingssted for en vindmølle derved, at den fastsætter en mindsteafstand mellem vindmøllens placering og en beboelsesejendom eller en bygning med blandet anvendelse, herunder anvendelse til beboelse, som skal være den samme eller større end det	Miljø- og Fødevareministeriet Energistyrelsen	Dom	28.05.20

	<p>tidobbelte af den målte højde på vindmøllen fra jordniveau til det højeste punkt på konstruktionen inkl. de tekniske komponenter, herunder særligt rotoren med rotorbladene, er en »teknisk forskrift«, hvor udkastet til forskriften skal meddeles Kommissionen i henhold til dette direktivs artikel 5, stk. 1?</p> <p>2. Skal artikel 15, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT 2006, L 376, s. 36) fortolkes således, at en lovbestemmelse, som begrænser tildelingen af et opstillingssted for en vindmølle derved, at den fastsætter en mindstefastand mellem vindmøllens placering og en beboelsesejendom eller en bygning med blandet anvendelse, herunder anvendelse til beboelse, som skal være den samme eller større end det tidobbelte af den målte højde på vindmøllen fra jordniveau til det højeste punkt på konstruktionen inkl. de tekniske komponenter, herunder særligt rotoren med rotorbladene, er en forskrift, som underkaster optagelsen eller udøvelsen af servicevirksomhed en territorial begrænsning, navnlig i form af begrænsninger af hensyn til en geografisk minimumsafstand mellem tjenesteyderne, som medlemsstaterne i henhold til artikel 15, stk. 7, i dette direktiv skal give Kommissionen meddelelse om?</p> <p>3. Skal artikel 3, stk. 1, første afsnit, og artikel 13, stk.1, første afsnit, i Europa- Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF (EUT 2009, L 140, s. 16) fortolkes således, at de er til hinder for en national ordning, som begrænser tildelingen af opstillingssteder for vindmøller derved, at de indfører en mindstefastand mellem vindmøllens placering og en beboelsesejendom eller en bygning med blandet anvendelse, herunder anvendelse til beboelse, på den måde, at mindstefastanden skal være den samme eller større end det tidobbelte af den målte højde på vindmøllen fra jordniveau til det højeste punkt på konstruktionen inkl. de tekniske komponenter, herunder særligt rotoren med rotorbladene?</p>			
C-535/18	<p>Land Nordrhein-Westfalen</p> <p>1. Skal artikel 11, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (herefter »VVM-direktivet«) fortolkes således, at en bestemmelse i national ret er forenelig med denne bestemmelse, hvorefter en sagsøger, der ikke er anerkendt som miljøorganisation, kun kan forlange annullation af en afgørelse på grund af en processuel fejl, hvis den processuelle fejl har frataget ham muligheden for deltagelse i den ved lov fastsatte beslutningsproces?</p> <p>2. a) Skal artikel 4, stk. 1, litra a), nr. i)-iii), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger, senest ændret ved artikel 1 i Kommissionens direktiv 2014/101/EU af 30. oktober 2014 (EUT 2014, L 311, s. 32) (herefter »vandrammedirektivet«) fortolkes således, at den ikke kun indeholder en materielretlig standard, men også bestemmelser om myndighedernes godkendelsesprocedure?</p> <p>b) Såfremt det andet spørgsmål, litra a), besvares bekræftende: Skal inddragelsen af offentligheden i henhold til VVM-direktivets artikel 6 altid ske på grundlag af dokumenterne</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Justitsministeriet	Dom	28.05.20

	<p>vedrørende den vandretlige prøvelse i førnævnte forstand, eller er det tilladt at foretage en differentiering efter tidspunktet for dokumentets udarbejdelse og efter dettes kompleksitet?</p> <p>3. Skal begrebet forringelse af tilstanden af en grundvandsforekomst i vandrammedirektivets artikel 4, stk. 1, litra b), nr. 1), fortolkes således, at der foreligger en forringelse af den kemiske tilstand, så snart mindst en miljøkvalitetsnorm for et parameter overskrides som følge af projektet, og at enhver yderligere (målbar) forhøjelse af koncentrationen uafhængigt heraf, når den relevante grænseværdi for et skadeligt stof allerede er overskredet, udgør en forringelse?</p> <p>4. a) Skal vandrammedirektivets artikel 4 – under hensyntagen til dets bindende virkning (artikel 288 TEUF) og sikringen af en effektiv retsbeskyttelse (artikel 19 TEU) – fortolkes således, at alle medlemmer af den af et projekt berørte offentlighed, som gør gældende, at deres rettigheder krænkes af godkendelsen af projektet, også har ret til at gøre overtrædelser af det vandretlige forbud mod forringelse og forpligtelsen til forbedring gældende ved domstolene?</p> <p>b) Såfremt det fjerde spørgsmål, litra a), besvares benægtende: Skal vandrammedirektivets artikel 4 – under hensyntagen til dens målsætning – fortolkes således, at i hvert fald sagsøgere, som har en privat brønd til privat vandforsyning i geografisk nærhed af den planlagte vejføring, kan gøre overtrædelser af det vandretlige forbud mod forringelse og forpligtelsen til forbedring gældende ved domstolene?</p>			
C-620/18	<p>Ungarn mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union</p> <p>— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/957 af 28. juni 2018 om ændring af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser annulleres. - Subsidiært: - annulleres de bestemmelser i artikel 1, nr. 2), litra a), i direktiv (EU) 2018/957, der indfører den nye artikel 3, stk. 1, litra c), tredje afsnit, i direktiv 96/71/EF - annulleres de bestemmelser i artikel 1, nr. 2), litra b), i direktiv (EU) 2018/957, der indsætter stk. 1a i artikel 3 i direktiv 96/71/EF.</p> <p>— annulleres artikel 1, nr. 2), litra c), i direktiv (EU) 2018/957</p> <p>— annulleres artikel 3, stk. 3, i direktiv (EU) 2018/957.</p> <p>— Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Beskæftigelsesministeriet	GA	28.05.20
C-626/18	<p>Republikken Polen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union</p> <p>Påstande: — Artikel 1, nr. 2), litra a), artikel 1, nr. 2), litra b), og artikel 3, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/957 af 28. juni 2018 om ændring af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser annulleres.</p> <p>— Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p> <p>— Subsidiært, såfremt Domstolen er af den opfattelse, at de anfægtede bestemmelser i direktiv 2018/957/EU ikke kan adskilles fra resten af direktivet uden at ændre dets væsentligste indhold, annulleres direktiv (EU) 2018/957 i sin helhed.</p>	Beskæftigelsesministeriet Miljø- og Fødevareministeriet	GA	28.05.20
C-654/18	<p>Interseroh</p> <p>1. Skal artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1013/2006, hvorefter overførsel af følgende affald bestemt til nyttiggørelse er underlagt de generelle oplysningskrav i artikel 18, hvis mængden af det overførte affald er over 20 kg: a) affald anført i</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	28.05.20

	<p>bilag III eller III B b) blandet affald, der ikke henhører under en enkelt indgang i bilag III, bestående af to eller flere affaldstyper, der er anført i bilag III, forudsat at dette blandede affalds sammensætning ikke vil indvirke negativt på en miljømæssigt forsvarlig nyttiggørelse, og forudsat, at sådant blandet affald er anført i bilag III A i overensstemmelse med artikel 58, fortolkes således, at blandet affald af papir, pap og papirprodukter, som er sammensat således, at affaldsandelene hver for sig henhører under de første tre led i indgang B3020 i bilag IX til Baselkonventionen, og desuden indeholder en andel på op til 10% interfererende stoffer, henhører under Basellistens B3020 og dermed er underlagt de generelle oplysningskrav i artikel 18 og ikke anmeldelseskravet i artikel 4?</p> <p>Såfremt første spørgsmål besvares benægtende: 2. Skal artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1013/2006, hvorefter overførsel af følgende affald bestemt til nyttiggørelse er underlagt de generelle oplysningskrav i artikel 18, hvis mængden af det overførte affald er over 20 kg: a) affald anført i bilag III eller III B b) blandet affald, der ikke henhører under en enkelt indgang i bilag III, bestående af to eller flere affaldstyper, der er anført i bilag III, forudsat at dette blandede affalds sammensætning ikke vil indvirke negativt på en miljømæssigt forsvarlig nyttiggørelse, og forudsat, at sådant blandet affald er anført i bilag III A i overensstemmelse med artikel 58, fortolkes således, at blandet affald af papir, pap og papirprodukter, som er sammensat således, at affaldsandelene hver for sig henhører under de første tre led i indgang B3020 i bilag IX til Baselkonventionen, og desuden indeholder en andel på op til 10% interfererende stoffer, ikke henhører under bilag IIIA, punkt 3, litra g), og dermed ikke er underlagt de generelle oplysningskrav i artikel 18, men derimod anmeldelseskravet i artikel 4?</p>			
C-796/18	<p>Informatikgesellschaft für Software-Entwicklung</p> <p>1. Er en kontrakt om tilrådighedsstillelse af software, der er indgået skriftligt af en offentlig myndighed med en anden offentlig myndighed, og som er sammenknyttet med en samarbejdsaftale, en »offentlig kontrakt« som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 5), i direktiv 2014/24/EU, eller er det en kontrakt, der – i hvert fald i første omgang, med forbehold af artikel 12, stk. 4, litra a)-c) – henhører under direktivets anvendelsesområde som omhandlet i direktivets artikel 12, stk. 4, når den, der erhverver softwaren, ganske vist hverken skal betale en pris for softwaren eller en godtgørelse af udgifterne, men den samarbejdsaftale, der er forbundet med kontrakten om tilrådighedsstillelse af softwaren bestemmer, at hver samarbejdspartner – og dermed også erhververen af softwaren – gratis stiller mulige fremtidige egne softwareudviklinger, som de dog ikke er forpligtet til at producere, til rådighed for den anden?</p> <p>2. Skal genstanden for samarbejdet mellem de deltagende ordregivende myndigheder i henhold til artikel 12, stk. 4, litra a), i direktiv 2014/24/EU være selve de offentlige tjenesteydelser, der skal leveres til [org. s. 3] borgeren, og som myndighederne skal levere i fællesskab, eller er det tilstrækkeligt, hvis samarbejdet refererer til aktiviteter, der i en eller anden form tjener de offentlige tjenesteydelser, som de ligeledes, men ikke bindende skal levere i fællesskab? 3. Gælder der inden for rammerne af artikel 12, stk. 4, i direktiv</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	Dom	28.05.20

	2014/24/EU et uskrevet såkaldt begunstigelsesforbud og i bekræftende tilfælde, da med hvilket indhold?			
C-49/19	Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik Påstande: — Det fastslås, at Republikken Portugal har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13, stk. 3, i og bilag IV, del B, til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet), idet den har fastsat et ekstraordinært bidrag for deleordningen for finansieringen af nettoomkostningerne ved forsyningspligten fra 2007, indtil den leverandør eller de leverandører, der udvælges i henhold til artikel 99, stk. 3, i lov nr. 5/2004, påbegynder leveringen af forsyningspligtigheden, som fastsat i artikel 17 og 18 i lov nr. 35/2012 om udligningsfonden. — Republikken Portugal tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Energistyrelsen	GA	28.05.20
C-134/19 P	Bank Refah Kargaran mod Rådet Påstande: — Dommen afsagt af Den Europæiske Unions Ret (Anden Afdeling) den 10. december 2018 i sag T-552/15 ophæves delvist. — Principalt: Sagsøgeren gives medhold i den påstand, som den nedlagde for Den Europæiske Unions Ret, dvs. tilkendelse af erstatning for sagsøgerens økonomiske skade med et beløb på 68 651 319 EUR og af erstatning for sagsøgerens ikke-økonomiske skade med et beløb på 52 547 415 EUR. — Subsidiært: Sagen hjemvises til Retten. — I begge tilfælde tilpligtes Rådet for Den Europæiske Union at betale sagsomkostningerne i begge instanser.	Udenrigsministeriet	GA	28.05.20
C-233/19	CPAS de Liège Skal artikel 5 og 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, sammenholdt med artikel 19, stk. 2, og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og dette direktivs artikel 14, stk. 1, litra b), sammenholdt med dommen i sag C-562/13, der blev afsagt den 18. december 2014 af Domstolens Store Afdeling, fortolkes således, at et retsmiddel, der er bragt i anvendelse til prøvelse af en afgørelse, hvorved en tredjelandsstatsborger, der lider af en alvorlig sygdom, pålægges at forlade en medlemsstats område, har opsættende virkning, idet den, der anvender retsmidlet, har gjort gældende, at fuldbyrdelsen af denne afgørelse kan udsætte vedkommende for en alvorlig risiko for alvorlig og uafvendelig forværring af den pågældendes helbred, – uden at det er fornødent at foretage en vurdering af retsmidlet, idet den blotte indgivelse af dette er tilstrækkeligt til at suspendere fuldbyrdelsen af afgørelsen om udsendelse, – eller skal der foretages en begrænset kontrol af, hvorvidt der foreligger et rimeligt begrundet klagepunkt eller manglende opfyldelse af betingelserne for realitetsbehandling, eller at søgsmålet for Conseil du contentieux des étrangers (domstol i udlænderretlige sager) er åbenbart ugrundet, – eller kræves der en tilbundsående prøvelse fra arbejdsretternes side for at afgøre, om fuldbyrdelsen af denne afgørelse kan betyde, at den, der anvender retsmidlet, udsættes for en alvorlig risiko for alvorlig og uafvendelig forværring af sit helbred?	Udlændinge- og Integrationsministeriet	GA	28.05.20

C-238/19	<p>Bundesamt für Migration und Flüchtlinge</p> <p>1. Skal artikel 9, stk. 2, litra e), i direktiv 2011/95/EU fortolkes således, at det »at nægte at gøre militærtjeneste i en konflikt« ikke kræver, at den berørte person har nægtet at gøre militærtjeneste i en formaliseret nægtelsesprocedure, når lovgivningen i hjemlandet ikke hjemler en ret til at nægte at gøre militærtjeneste?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Beskytter artikel 9, stk. 2, litra e), i direktiv 2011/95/EU med udtrykket »at nægte at gøre militærtjeneste i en konflikt« også personer, der efter udløbet af en udsættelse af militærtjenesten ikke stiller sig til rådighed for hjemlandets militære forvaltning og unddrager sig en tvangsindkaldelse ved at flygte?</p> <p>3. Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Skal artikel 9, stk. 2, litra e), i direktiv 2011/95/EU fortolkes således, at militærtjenesten for en værnepligtig, der ikke ved, hvor han fremadrettet vil blive indsat i militærtjeneste, alene af denne grund direkte eller indirekte »ville omfatte forbrydelser eller handlinger, der falder inden for anvendelsesområdet af udelukkelsesgrundene i artikel 12, stk. 2«, eftersom hjemlandets væbnede styrker gentagne gange og systematisk begår sådanne forbrydelser eller handlinger ved brug af værnepligtige?</p> <p>4. Skal artikel 9, stk. 3, i direktiv 2011/95/EU fortolkes således, at der også i tilfælde af en forfølgelse som omhandlet i artikel 9, stk. 2, litra e), i direktiv 2011/95/EU i henhold til artikel 2, litra d), i direktiv 2011/95/EU skal være en sammenhæng mellem de i artikel 10 i direktiv 2011/95/EU nævnte grunde og forfølgelse i henhold til artikel 9, stk. 1 og 2, i direktiv 2011/95/EU eller den manglende beskyttelse mod en sådan forfølgelse?</p> <p>5. Såfremt det fjerde spørgsmål besvares bekræftende: Foreligger der en sammenhæng som omhandlet i artikel 9, stk. 3, sammenholdt med artikel 2, litra d), i direktiv 2011/95/EU, mellem forfølgelse på grund af retsforfølgning eller straf for at nægte at gøre militærtjeneste og forfølgelsesgrunden alene af den grund, at retsforfølgningen eller straffen er relateret til nægtelsen?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	GA	28.05.20
C-556/19	<p>Société ECO</p> <p>Skal artikel 107 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at en ordning som den, der er beskrevet i punkt 9 - 11, hvor et privat miljøorgan, som ikke arbejder med gevinst for øje, og som er godkendt af offentlige myndigheder, i henhold til aftale herom med distributører af en særlig kategori af produkter opkræver finansielle bidrag som modydelse for en tjenesteydelse bestående i at overtage distributørernes forpligtelse til behandling af affaldet fra de produkter, som de distribuerer, og bestående i til virksomheder, som har til opgave at sortere og nyttiggøre dette affald, og som har indgået aftale med organet på baggrund af en statsligt godkendt vilkårsspecifikation, at udbetale beløb fastsat i bekendtgørelsen om godkendelse af miljøorganer på grundlag af miljømæssige og sociale formål, skal anses for statsstøtte i denne bestemmelses forstand?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Erhvervsministeriet	GA	28.05.20
T-399/16	<p>CK Telecoms UK Investments mod Kommissionen</p> <p>Påstande: — Europa-Kommissionens afgørelse af 11. maj 2016, C (2016) 2796 i sag COMP/M.7612 — Hutchison 3G UK Investments Limited/Telefónica (Europe plc), meddelt til Hutchison den 13. maj 2016, hvorved Hutchisons foreslåede erhvervelse af Telefónica Europe plc blev erklæret uforenelig</p>	Erhvervsstyrelsen	Dom	28.05.20

	med det indre marked og EØS-aftalen i medfør af artikel 8, stk. 3, i Rådets forordning nr. 139/2004 annulleres i sin helhed. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder enhver eventuel intervenients sagsomkostninger.			
T-649/17	ViaSat mod Kommissionen Påstande: — Europa-Kommissionens stiltiende afslag af 13. juli 2017 som følge af, at Kommissionen ikke inden for den fastsatte frist afgav svar på sagsøgerens genfremsatte begæring af 31. maj 2017 hvad angår begæringen om aktindsigt, registreret den 20. marts 2017 under reference Gestdem nr. 2017/1725, annulleres. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder eventuelle intervenerende parters omkostninger.	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	28.05.20
T-574/18	Agrochem-Maks mod Kommissionen Påstande: — Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/1019 annulleres. — Sagsøgte tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale sagsøgerens omkostninger.	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	28.05.20
C-309/19 P	Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos mod Kommissionen (appel) Påstande: Den appellerede kendelse ophæves i sin helhed, og det annulationssøgsmål, som appellanten i henhold til bestemmelserne i artikel 263 TEUF har anlagt til prøvelse af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/1214 af 29. august 2018 om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser («Morcilla de Burgos» (BGB)), antages følgelig til realitetsbehandling, og efter behandling af sagens realitet afsiges dom, hvorved nævnte gennemførelsesforordning (EU) 2018/1214 af 29. august 2018 erklæres ugyldig, og modparten pålægges at betale sagsomkostningerne	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	28.05.20
C-456/18 P	Ungarn mod Europa-Kommissionen (appel) Påstande: — Rettens dom af 25. april 2018 i de forenede sager T-554/15 og T-555/15 ophæves. — Kommissionens afgørelse C(2015) 4805 af 15. juli 2015 om ungarske sundhedsbidrag pålagt virksomheder i tobaksindustrien annulleres delvist, for så vidt som den pålægger at indstille anvendelsen af den progressive sats for sundhedsafgiften samt den investeringsbetingede nedsættelse af sundhedsafgiften, der er fastsat ved a dohányipari vállalkozások 2015. évi egészségügyi hozzájárulásáról szóló 2014. évi XCIV. Törvény (lov nr. XCIV af 2014 om tobaksindustriens sundhedsafgifter for året 2015), som er vedtaget af det ungarske parlament. — Kommissionens afgørelse C(2015) 4808 final af 15. juli 2015 om 2014-ændringen af det ungarske gebyr for fødevarekædekontrol annulleres delvist, for så vidt som den pålægger at indstille anvendelsen af den progressive sats for gebyret for fødevarekædekontrol. — Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	04.06.20
C-429/19	Remondis Skal artikel 12, stk. 4, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18 (EUT 2014, L 94, s. 65) fortolkes således, at der allerede er tale om et samarbejde, når en ordregivende myndighed, der i sit område har ansvaret for affaldshåndtering, ikke fuldt ud selv gennemfører en	Miljø- og Fødevareministeriet Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriet Energistyrelsen	Dom	04.06.20

	<p>affaldshåndteringsopgave, der kræver flere arbejdsgange, og som i henhold til national ret alene påhviler denne myndighed, men derimod lader en anden ordregivende myndighed, der er uafhængig af førstnævnte myndighed og ligeledes har ansvaret for affaldshåndtering i sit eget område, gennemføre en af de nødvendige arbejdsgange mod vederlag?</p>			
<p>Forenede sager C-262/18 P og C-271/18 P</p>	<p>Sag C-262/18 P: Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s. mod Europa-Kommissionen (appel) Påstande: — Dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 5. februar 2018 i sag T-216/15, Dôvera mod Kommissionen, ophæves. — Sagen hjemvises til Retten med henblik på behandling. — Subsidiært gør Domstolen brug af sin beføjelse i henhold til artikel 61, stk. 1, andet punktum, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol til selv at træffe endelig afgørelse i sagen. — Afgørelsen om appelsagens omkostninger udsættes, såfremt Domstolen hjemviser sagen til Retten, eller Dôvera zdravotná poisťovňa a.s. og Union zdravotná poisťovňa a.s. tilpligtes at betale sagsomkostningerne, såfremt Domstolen træffer endelig afgørelse i sagen.</p> <p>Sag C-271/18 P: Dôvera zdravotná poisťovňa mod Europa-Kommissionen (appel) Påstande: — Dom afsagt af Retten den 5. februar 2018 i sag T-216/15, Dôvera zdravotná poisťovňa a.s. mod Kommissionen, hvorved Retten gav Dôvera zdravotná poisťovňa a.s. medhold, ophæves. — Europa-Kommissionen frifindes. — Dôvera zdravotná poisťovňa og Union zdravotná poisťovňa, a.s. tilpligtes at betale sagsomkostningerne. I tilfælde af, at Domstolen måtte nå til den konklusion, at den ikke råder over tilstrækkeligt med oplysninger til at træffe endelig afgørelse i tvisten, har Den Slovakiske Republik subsidiært nedlagt følgende påstande: — Dom afsagt af Retten den 5. februar 2018 i sag T-216/15, Dôvera zdravotná poisťovňa a.s. mod Kommissionen, hvorved Retten gav Dôvera zdravotná poisťovňa a.s. medhold, ophæves. — Sagen hjemvises til Retten med henblik på, at denne træffer afgørelse i tvisten. — Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.</p>	<p>Miljø- og Fødevareministeriet Energistyrelsen</p>	<p>Dom</p>	<p>11.06.20</p>
<p>C-786/18</p>	<p>Ratiopharm 1. Skal artikel 96, stk. 1, i direktiv 2001/83/EF fortolkes således, at lægemiddelvirksomheder også gratis må udlevere færdige lægemidler til apotekere, når lægemidlernes emballager er forsynet med påskriften »zu Demonstrationszwecken« (»til demonstrationsbrug«), når lægemidlerne skal bruges til, at apotekeren kan afprøve lægemidlet, når der ikke foreligger nogen risiko for, at midlet udleveres til slutforbrugere i (uåbnet) stand, og når de yderligere betingelser, som er fastsat i dette direktivs artikel 96, stk. 1, litra a)-d) og f)-g) er opfyldt? 2. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: Giver artikel 96, stk. 2, i direktiv 2001/83/EF mulighed for en national bestemmelse som § 47, stk. 3, i Arzneimittelgesetz (den tyske lægemiddellov), såfremt denne fortolkes således, at lægemiddelvirksomheder ikke gratis må udlevere færdige lægemidler til apotekere, når lægemidlernes emballager er forsynet med påskriften »til demonstrationsbrug«, når lægemidlerne skal bruges til, at apotekeren kan afprøve lægemidlet, når der ikke foreligger nogen risiko for, at midlet udleveres til slutforbrugere i (uåbnet) stand, og når de yderligere</p>	<p>Lægemedelstyrelsen</p>	<p>Dom</p>	<p>11.06.20</p>

	<p>betingelser, som er fastsat i dette direktivs artikel 96, stk. 1, litra a)-d) og f)-g) samt de yderligere betingelser for udlevering, som er fastsat i den tyske lægemiddellovs § 47, stk. 4, er opfyldt?</p>			
C-833/18	<p>Brompton Bicycle – Skal EU-retten og nærmere bestemt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet, der i artikel 2-5 fastsætter de forskellige enerettigheder, der indrømmes rettighedshavere, fortolkes således, at værker, hvis form er nødvendig for at nå et teknisk resultat, ikke er omfattet af ophavsretlig beskyttelse? – Skal der ved vurderingen af, om en form er nødvendig for at opnå et teknisk resultat, tages hensyn til følgende kriterier:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Eksistensen af andre former, der gør det muligt at nå det samme tekniske resultat? • Formens effektivitet med hensyn til at nå det pågældende resultat? • Den hævdede designkrænkens ønske om at nå dette resultat? • Eksistensen af et ældre nu udløbet patent på den proces, der gør det muligt at nå det ønskede tekniske resultat? 	Kulturministeriet Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	11.06.20
C-19/19	<p>Pantochim – Skal bestemmelsen om, at en fordring for hvilken der er fremsat anmodning om inddrivelse, »behandles [...] som en fordring fra den medlemsstat, hvor den myndighed, der anmodes om bistand, er hjemmehørende«, som fastsat i artikel 6, stk. 2, i Rådets direktiv 2008/55/EF af 26. maj 2008 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger, som erstatter artikel 6, stk. 2, i Rådets direktiv 76/308/EØF af 15. marts 1976 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger, fortolkes således, at fordringen fra den bistandssøgende stat betragtes som en lignende fordring fra den medlemsstat, der anmoder om bistand, således at fordringen fra den bistandssøgende medlemsstat får status af en fordring fra den bistandssøgte medlemsstat? – Omfatter udtrykket »fortrinsstilling« som omhandlet i artikel 10 Rådets direktiv 2008/55/EF af 26. maj 2008, og for kodificeringen i artikel 10 i Rådets direktiv 76/308/EØF af 15. marts 1976, fordringens status som en privilegeret fordring, der har en fortrinsstilling frem for andre fordringer i tilfælde af konkurs, eller for enhver mekanisme, der i tilfælde af konkurs medfører, at fordringen har fortrinsstilling? – Skal skatteforvaltningens mulighed for på de betingelser, der fastsættes i artikel 334 i programloven af 27. november 2004, at foretage modregning betragtes som en fortrinsstilling i henhold til artikel 10 i ovennævnte direktiver?</p>	Skatteministeriet	Dom	11.06.20
C-43/19	<p>Vodafone Portugal 1) Skal artikel 2, stk. 1, litra c), artikel 9, 24, 72 og 73 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november fortolkes således, at det udgør momspligtig levering af ydelser, at en udbyder af elektronisk kommunikation hos sine tidligere kunder (som udbyderen har givet salgsmæssige fordele i form af gratis opsætning, aktivering af ydelsen, portabilitet eller udstyr eller i form af særlige takster til gengæld for kundernes forpligtelse til at overholde en bindingsperiode, som de ikke har opfyldt af grunde, som kan tilregnes dem selv) opkræver et beløb, der i overensstemmelse med et lovfæstet krav ikke kan overstige de</p>	Skatteministeriet	Dom	11.06.20

	<p>omkostninger, som den udbydende virksomhed har afholdt i forbindelse med opsætning af ydelsen, og som skal stå i et rimeligt forhold til den i kontrakten identificerede og afgrænsede fordel, som kunden har fået, hvorfor beløbet ikke automatisk kan svare til den samlede værdi af de ubetalte afdrag på opsigelsestidspunktet?</p> <p>2) Er den omstændighed, at sådanne beløb opkræves, når kontrakten er opsagt, og udbyderen ikke længere leverer ydelser til kunden, og der ikke sker et konkret forbrug efter opsigelsen af kontrakten, henset til de førnævnte regler, til hinder for, at sådanne beløb kvalificeres som en modydelse for en levering af ydelser?</p> <p>3) Er det henset til de førnævnte regler udelukket, at det omhandlede beløb er en modydelse for levering af ydelser som følge af, at udbyderen og dennes tidligere kunder i overensstemmelse med et lovfæstet krav i forbindelse med en standardkontrakt på forhånd har fastsat metoden for beregning af det beløb, som de tidligere kunder skal betale i tilfælde af misligholdelse af den bindingsperiode, som er fastsat i kontrakten om levering af ydelser?</p> <p>4) Er det henset til de førnævnte regler udelukket, at det omhandlede beløb er en modydelse for levering af ydelser, når det omtvistede beløb ikke svarer til det beløb, som udbyderen ville have modtaget i den resterende bindingsperiode, hvis kontrakten ikke var blevet opsagt?</p>			
C-74/19	<p>Transportes Aéreos Portugueses</p> <p>1) Er den omstændighed, at en passager under en flyvning bider andre passagerer og overfalder besætningsmedlemmer, der forsøger at berolige den pågældende – hvilket ifølge flyets kaptajn begrundes, at flyet sætter kursen mod den nærmeste lufthavn for at sætte pågældende af og losse dennes bagage, hvorefter flyet ankommer forsinket til bestemmelsesstedet – omfattet af begrebet »usædvanlige omstændigheder«, som er nævnt i 14. betragtning til forordning (EF) nr. 261/2004?</p> <p>2) Kan luftfartsselskabet fritages for ansvaret for en forsinket flyafgang ved returflyvningen, hvor den passager, som har indgivet en klage (nu sagsøger), boarder, som følge af en »usædvanlig omstændighed«, som opstår på det samme flys udrejse, som gennemføres umiddelbart inden returflyvningen?</p> <p>3) For så vidt angår artikel 5, stk. 3, i forordning nr. 261/2004: traf luftfartsselskabet (nu sagsøgte) alle forholdsregler, der med rimelighed kunne træffes, uden at det på trods heraf var muligt at forhindre forsinkelsen, idet luftfartsselskabet på baggrund af en undersøgelse konkluderede, afsendelsen af et nyt fly ikke ville forhindre den allerede opståede forsinkelse, og transitpassageren (nu sagsøgeren) blev henvist til den følgende dags flyvning, eftersom nævnte selskab kun havde én daglig flyvning til passagerens endelige bestemmelsessted?</p>	Transport- og Boligministeriet Forbruger Europa	Dom	11.06.20
C-88/19	<p>Alianța pentru combaterea abuzurilor</p> <p>Skal artikel 16 i direktiv 92/43/EØF fortolkes således, at den pålægger medlemsstaterne at fastsætte fravigelser fra artikel 12, 13, 14 og 15, litra a) og b), også for de tilfælde, hvor dyr tilhørende truede arter forlader deres naturlige levested og befinder sig i umiddelbar nærhed heraf eller fuldstændigt uden for det?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	11.06.20
C-206/19	<p>KOB</p> <p>Er EU-retten, herunder navnlig artikel 18 TEUF, 49 TEUF og 63 TEUF, til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter juridiske personer, der ønsker at erhverve ejendomsretten til</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	11.06.20

	landbrugsarealer, i de tilfælde, hvor den eller de parthavere, som i forening repræsenterer mere end halvdelen af selskabets stemmeberettigede kapital, og samtlige de personer, der har ret til at repræsentere selskabet, er statsborgere i andre EU-medlemsstater, skal fremlægge et bevis for registrering som unionsborger for disse samt dokumentation for deres kendskab til det officielle sprog på et niveau svarende til mindst B2?			
C-242/19	<p>CHEP Equipment Pooling</p> <p>1) Udgør transport af paller fra en medlemsstat til en anden med henblik på deres udlejning i den sidstnævnte medlemsstat til en afgiftspligtig person, der er etableret og momsregistreret i Rumænien, en ikke-overførsel som omhandlet i artikel 17, stk. 2, i direktiv [2006/112/EF]?</p> <p>2) Uanset besvarelsen af det første spørgsmål skal der ved afgiftspligtig person som omhandlet i artikel 2, nr. 1), i direktiv 2008/9/EF da forstås enhver afgiftspligtig person som omfattet af artikel 9, stk. 1, i direktiv 2006/112/EF, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men på en anden medlemsstats område, selv om denne person er momsregistreret eller ville have pligt til momsregistrering i tilbagebetalingsmedlemsstaten?</p> <p>3) Udgør betingelsen om ikke at være momsregistreret i tilbagebetalingsmedlemsstaten i lyset af bestemmelserne i direktiv 2008/9/EF en supplerende betingelse i forhold til betingelserne i artikel 3 i direktiv 2008/9/EF for, at en afgiftspligtig person, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat og ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, kan have ret til tilbagebetaling i en situation som den foreliggende?</p> <p>4) Skal artikel 3 i direktiv 2008/9/EF fortolkes således, at den er til hinder for en national administrativ praksis, hvorefter tilbagebetaling af moms nægtes, fordi en betingelse fastsat alene i national lovgivning ikke er opfyldt?</p>	Skattestyrelsen	Dom	11.06.20
C-300/19	<p>Marclean Technologies</p> <p>Det første spørgsmål: Skal artikel 1, stk. 1, litra a), nr. i) og ii), i Rådets direktiv 98/59/EF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser fortolkes således, at den deri fastsatte referenceperiode på 30 eller 90 dage til vurdering af, om der foreligger en kollektiv afskedigelse, altid skal beregnes før det tidspunkt, hvor den individuelle afskedigelse, der er genstand for tvisten, fandt sted?</p> <p>Det andet spørgsmål: Kan artikel 1, stk. 1, litra a), nr. i) og ii), i Rådets direktiv 98/59/EF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser fortolkes således, at den deri fastsatte referenceperiode på 30 eller 90 dage til vurdering af, om der foreligger en kollektiv afskedigelse, kan beregnes efter det tidspunkt, hvor den individuelle afskedigelse, der er genstand for tvisten, fandt sted, uden at de pågældende senere ophør nødvendigvis skal anses for at udgøre en omgåelse af loven?</p> <p>Det tredje spørgsmål: Kan de fastsatte referenceperioder i artikel 1, stk. 1, litra a), nr. i) og ii), i Rådets direktiv 98/59/EF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser fortolkes således, at det er tilladt at tage afskedigelser og ophør i betragtning, som har fundet sted inden for 30 eller 90 dage, så længe den afskedigelse, der er genstand for tvisten, blot ligger inden for disse tidsrum?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Beskæftigelsesministeriet Medarbejder- og Kompetencestyrelsen	GA	11.06.20

C-526/19	<p>Entoma Skal artikel 1, stk. 2, litra e), i forordning af 27. januar 1997 fortolkes således, at dens anvendelsesområde omfatter fødevarer bestående af hele dyr bestemt til konsum som sådan, eller finder bestemmelsen kun anvendelse på isolerede fødevaringredienser, der er fremstillet af insekter?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	11.06.20
----------	--	-------------------------------	----	----------